

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

v odlični in moči.

«EDINOST» izhaja 2 krat na teden vsako sredo in saboto o polnoči. Cena za vse leto je 6 gl., za polu leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opraviščtvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 4 kr. — Naročila, reklamacije in inserate prejema Opravištvu, via Terrente, «Nova tiskarna».

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu via Terrente. «Nuova Tipografia»; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznani in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Temeljni pojmovi prave državne politike.

VII.

Ko smo govorili uže o raznih činiteljih, kateri delujejo na državo, na nje osnovo, srečo in nesrečo, potrebno je, da si stavimo tudi prašanje; katera oblika ali forma države je najboljša, katera nam najbolj jamči za stalnost, za mir in nas varuje velikih kriz, rabuk in vstaj, revolucij?

Absolutna država je gotovo najbolj podvržena prekucijam in katastrofom na zunaj in znotraj. Absolutizem ne odgovarja duhu časa, ali terjatvam našega veka, katerega geslo je: *Enakopravnost — ljudska suvereniteta — ljudska omika*. Zgodi se sicer, da tudi pameten absolutizem čini dobro svojo dolžnost, da se pod njim tudi vzdiguje kak narod v omiki, posebno pa v materijalnih zadevah; — zgodovina nam v tem pogledu daje mnogo izgledov. Despotična vlada Perikleša v Atenah, Medicijev v Florenci, mnogih nemških malih vladarjev povzdignola je blagostanje, vzdignola umetnost dotičnih ljudstev; tudi časi Marije Terezije so bili za Avstrijo blagodejni, srečni časi. Mogoče je celo, da absolutistična vlada manj stane, nego vsaka druga in da so torej davkoplačevalci v takej državi manj obloženi, nego pa v kakej republikli, ako so na čelu absolutistične vlade res pametni in previdni državniki.

Avstrijska ljudstva sama so se menda uže prepričala, da je ustavna vlada dražja od absolutistične. Pri vsem tem pa bi bil denes tudi jako pameten absolutizem prav kočljiva

stvar, in ne bi mogel več države varovati pred nemiri in neredi, kajti ljudstva so postala doletna, v njih se je vkorenil nek čut, da o njih ne sme nobeden sklepati in dajati postav brez njih, in da se brez njih sploh ne da nič večega, lepšega postignoti; ljudstva so se sploh poprijela naravnega načela ljudske suverenitete, katero so tako ozbiljno oznanjevali v 18. stoletju francoski enciklopedisti, o katerih smo uže večkrat govorili; s kratka, duh časa terja ozbiljno ustavne državne osnove, v katerih ima ljudstvo po svojih zastopnikih svoj delež pri zakonodavstvu. Ljudstvo noče več biti čreda, ono pravi, občna volja ljudstva izrazuje pravo državno odločilno moč (suvereniteto), vladarji so le izvrševalci postav, katere si je ljudstvo samo dalo v lastnem interesu.

To ljudsko prepričanje pa še prav posebno podpira načelo narodnosti in osnova držav po narodih, kajti z načelom narodnosti je ljudska suvereniteta še le postala kri in meso in tak ozbiljen činitelj, da bi njega preziranje vsakemu potentatu postalo osodopolno, ker ustavljanje ljudskemu ali narodnemu pravu pomenja denes uže samo ob sebi boj do skrajnosti.

Tudi druge okolnosti slabo uplivajo na države absolutistično vladane. Nesrečna vojna, zgrešena trgovska politika na zunaj, a slaba gospodarska načela doma — vsak neuspeh, vsaka napaka predbaciva se onemu, ki absolutno vlada; notranjo upravo take države ljudje vedno sumničijo, češ, da gre vse le po prijateljih, po prevari, da je merodajen le takozvani nepotizem; to vse se predbaciva, ako tudi ni resnično, in ako je taka vlada še tako točna in pravična; ljudstva sodijo vedno pristransko in ne pripo-

znavaajo niti dobro, ako dohaja od absolutistične vlade.

Tudi je nevarnost, da absolutistična vlada iz lahko umevnih vzrokov ne zaide v velike napake in pregreške, kajti v takej državi je vedno vse odvisno od par osov, ki uživajo dobrohotnost vladarja in ti osobi sti lahko pametni in vestni, kakor tudi nespametni in zlobni. In ako bi tudi vse šlo neposredno po vladarjevi pameti in volji, premisliti je treba, da i vladar je podvržen človeškim strahom in gotovo je, da absolutni vladar le redkokrat izve pritožbe in prave potrebe ljudstva, kajti človek je uže tak, da se mogočnemu pač pokori, ali skoro nikoli ni odkritosrčen proti onemu, kateri ima oblast nad njim; najbolj neodkritosrčno pa je ono ljudstvo, katero je uže od nekđaj absolutno vladano in katero je skušalo krutosti take vlade.

Ijudevit XIV., francoski kralj, bil je mogočen, a uže on je uvedel veliko korupcijo, ki je kesneje povzročila strašno revolucijo; Napoleon I. je bil velikan, a njega absolutno strahovanje vsega sveta ga je dovedlo na sv. Heleno, in Francoze v velike bede. Ali tudi mirni in plemeniti absolutni vladarji morejo škodovati svojemu narodu, posebno ako so svojeglavni, kakor je bil to imenitni Karol XII., kralj švedski, ki je k ljubuhudovitih zmag, k ljubuhvelikej požrtovalnosti in domoljubju svoj narod po neprevidnej politiki tako oslabil, da nikdar več ne doseže one stopinje, na katerej je bil v začetku vlade tega velikega kralja.

Dokazano in torej vsakemu mislecju razumljivo je, da je absolutizem tista državna oblika, katera je najnevarnejša za vsake države napredek

in mir na znotraj in na zunaj, ter da ta oblika vlade ni primerna človeškemu vzletu.

Absolutizmu naravnost nasprotna oblika vlade je republika ali ljudovlada. Tudi ta oblika vlade ima veliko nevarnosti v sebi, in morda še večje, nego absolutna monarhija, republika je še bolj podvržena notranjim homatijam, zmešnjavam, rabukam, kajti v njej je jako burno življenje in stranke so si tam vedno v laseh, tako sicer, da mej njimi največkrat ni mogoče nobene pametne poravnave. Primerjajmo le staro, vkoreninjeno sovražstvo mej demokratično in republikansko stranko v zedinjenih državah severne Amerike, potem sovražstvo mej radikalci in klerikalci južnih ameriškanskih ljudovlad in naposled ljuťi boj mej monarhisti raznih barv s zmernimi republikanci in radikalci na Francoskem, kako vse te stranke druga drugo terorizirajo. Naj pride na priliko denes ena stranka na krmilo, gotovo je, da bode drugo podleglo stranko na vse načine zatirala in pritiskala, ker ni nikogar, ki bi varoval takozvano manjšino terorizma večine.

Protekcija, ali takozvani nepotizem nikder tako ne raste in cvete, kakor v republikah. V teh je le ena vladajoča, mogočna, a druga zatirana stranka in v boju zadnje za obstanek upotreblja ta čestokrat najzavržljivejša sredstva, v tem večnem boju in v tej negotovosti se državni organizem gotovo ne krepeča, ampak slabi. — To je slaba stran ljudovlade in tudi uzrok, da so propale stare, sicer tako idealno osnovane ljudovlade grške in rimska; — to utegne morda biti tudi uzrok, da se ne bode držala niti francoska ljudovlada, ker tam so radikalci nakvar pravim plemenitejim

PODLISTEK.

Svoje glavni sin.

Povest. Spisal Just Pličanev.

Kako grdo sleve, kdor očeta zapusti; in proklet je od Boga, kdor mater razsrdi!

I.

Črno oblečena je sedela na mehkej naslanjači, oprta s komolci na lepo izrezljano mizo in držala se za glavo, z rokami ko sneg belimi, plemenita gospa. Zđaj pa zđaj je povzdignola obraz proti nebu. Blisk nje črnih zenic, nje črni lasje, ki so se jej po prsih vili, delali so tem bolj bled njen obraz. Ni bila prav mlada, ali na njenem obličju se je kazala še zđaj nekdanja lepota, čeprav so črte kazale, da je ta še mlada žena uže mnogo bridkosti prebila. Globoka žalost, v katerej je bilo vtopljeno njeno preobčutljivo srce, brala se je njej na teh plemenitih črtah. Njene rudeče ustnice so srkale iz kupice zemeljskih bridkosti. Bila je vdova in mati dveh otrok. Po nekoliko trenutkih premišljevanja je začela bridko jokati.

Solnce je zahajalo, mračilo se je; tu-leči veter napoveduje bližnjo nevihto, črni oblaki se kopičijo po temnem nebesnem ohoku — vse napoveduje, da se kmalu ulije ploha.

— Ah, moj sin, moj sin! — vsklikne obupna mati — kod se potikaš zđaj, v tako hudem vremenu! Ah, koliko bridkosti si mi prizadel! Kupa bridkosti je priklopela do vrha, ne morem več, srce mi počí, ako se ne poboljšaš.

Obrnola se je na desno in pogledala na uro, ki je na omari stala. Bilo je uže polnoči. Nevihta je zmirom bolj tulila in gosta toča je jela padati.

— O Bog, — nadaljevala je žalostna mati — ozri se na moje trpenje, katero mi je nositi radi mojega lastnega sina; odvрни ga s krive poti, na katero je zašel. Po tem plakanju gre v spalnico; tu leže da se spočije, ali ni jej bilo mogoče zatisniti oči. Zmirom se je premetavala v postelji in mislila na svojega sina. Sama sebi je pripisovala uzrok njegovega pohujšanja, ker je bila z njim premehka in mu dovoljevala, česar je želel.

Ker jej ni bilo mogoče v teh mučnih mislih očesa zatisniti, vstane, sede v naslanjačo in nestrpno pričakuje svojega sina. Srce jej ni dajalo pokoja, zmirom je mislila, da se mu je kaka nesreča prigodila.

Skozi stemnice sobe, v katerej je uboga mati ihtela, pribliščal je večkrat blisk in od zunaj je bilo slišati zamolklo grmenje. Nenadoma se čuje grozno ropotanje po hišnih vratih in zunaj klic: «Odprite!»

Uboga žena skoraj ni znala, kaj bi počela, teče hitro klicat deklo in z njo se

napoti k hišnim durim. Ali kak prizor! Do kože premočenega, vsega okrvavljenege in ranjenega njenega Ivana nosita dva moža na ramah!

Mati, ugledavši to, telebne nezavestna na tla in moža, ko sta velela deklí, naj jima v Ivanovo spalnico sveti, popustivši mater na tleh, idita tja; ko pa sta ranjenca položila v postelj in ga obvezala, gresta po mater, ki je pa bila uže na nogah in opiraje se na deklo pečasi šla v gornjo sobo.

Po tej turobnej dogodbi je zgrabila blago mater huda vročica. V vednih skrbah za svojega sina se je nje lotila grozna žalost; tesno jej je bilo pri srcu, rada bi se izjokala, ali ni jej kanila solza iz očesa. Verovatni ni hotela zdravniku, ko jo je zagotavljal, da je sinu odleglo, da bode kmalu zdrav, naj bo mirna, ker nemir njeno bolelost le povikšuje. Vedno je prosila Boga, naj bi jej odpustil, če je ona zakrivila, da je nje sin tako zabredel.

Neko jutro so našli mrtvo v postelji. Sin je pa ozdravel.

II.

— Glej, Ivan, oče so nam umrli, zđaj smo ostali sami, zato moramo gledati, da svoje premoženje sami oskrbujemo, vsaj sam veš, da se človek na druge ljudi ne more vselej zanašati. Rajši nego damo premoženje oskrbniku v roke, skrbela bodem doma, da ga še nekaj časa držim,

dokler ti ne dokončaš šol in mi pripomožeš. Jelico, tvojo sestro, damo v kak zavod v vzgojo; zatorej, lepo te prosim, Ivan, bodi previden in ne druží se z slabimi tovariši v mestu, v katero se odpravljaš, ampak ostani zmirom tako dober, kakor si bil, dokler so rajni oče še živeli; spomni se večkrat na njih in zmolí za njih dušo večkrat kako molitvico. Z Bogom.

Tako je govorila na srce mlademu Ivanu njegova mati, ko je odhajal z doma v mesto M. v šole; Bilo mu je tedaj kakih trinajst let.

Ivanek stopi v voz, ki odrdra, in še od daleč maha z rutico proti materi, ki žalostno za njim zre. Drugi dan proti noči dospe voz v mesto M. kder se je imel Ivan, dokler ne konča kmetijskih šol, ustanoviti.

To noč je ostal z njim njegov strijc, kateri mu je tudi priporočal, naj bode trden; če se tudi drugi dijaki razveseljujejo po pivarnah in drugod, on naj se ne da zapeljati. Drugi dan se od njega posloví s tisoč Ivanovimi pozdravi do njegove matere.

V mestu M. je bival naš znanec pri nekih gospodarjih, ki so mu dobro stregli, dajali kar je želel, tako da je mali fantič, videč da mu nikdo zaprek ne stavi, začel zabajati z družimi dijaki v razne gostilne, tukaj vse noči prepeval, poleg tega pa zamenarjal šolo in kar je najbolj nesramno, lagal je svojevi materi in zahteval novcev,

in se pridno učil, a da bi se bil osobno udeleževal kolegij, ni bilo mu mogoče vsled boleznj, za katero je moral po več nego dvoletnem bolehanju v boljše večnost preseliti se.

Ubogi Tone! Res mora ganiti prezgodnja tvoja smrt tvoje roditelje, brate in sestre, saj je žalostna vest o tvoji smrti gotovo hudo dirnoča ne le mene, temuč tudi vsacega tvojih mnogih znancev in mnoge znanca tvojega žalujočega očeta.

Ubogi Tone! Res mora ganiti prezgodnja tvoja smrt tvoje roditelje, brate in sestre, saj je žalostna vest o tvoji smrti gotovo hudo dirnoča ne le mene, temuč tudi vsacega tvojih mnogih znancev in mnoge znanca tvojega žalujočega očeta. Lahka bodi ti zemljica! Prijatelj.

Mestni zbor je imel v četrtek zvečer zopet sejo. Pred vsem se je predsednik Dimmer v gorkih besedah spominjal rajnega poslanca Pagana.

Ob 3 uri popoldne se je začel javni občini zbor polit. društva „Edinost“. Predsedoval je podpreds. profesor M. Mandič, zapisnik je vodil V. Dolenc.

Druga ruska ladija. Včeraj zjutraj ob 10. uri je priplula v našo luko druga ruska ladija, fregata „Svietlana“ poveljnik Nasimovič, 520 mož, 16 kanonov.

Pogorelo je na Dunaji gledališče, imenovano »Stautheater«, škoda je nad pol milijona gl.

Politično društvo „Edinost“ je izdalo knjižico: Volite zunanjih občin koperskega okraja za deželni zbor.

Dva shoda v Dekanih. Velike važnosti in posebnega pomena je bil predvečerajšnji dan za Istro, kajti predvečerajšnji sklepi v Dekanih merijo dalje, nego vse, kar se je dosedaj delalo za Istro.

Za tem so se imenovali še nekateri poverjeniki društva Edinost in konečno se je g. podpredsednik lepo zahvalil za mnogobrojno vdeležitev, za marljivo razpravljanje in moško vedenje na važnem denašnjem zboru ter sklenol zbor s trikratnim „vivo“ na cesarja.

Lloydov kapitan Križanec je poklican v konferenco, ki se je 15. t. m. sešla v Parizu zastran sueškega prekopa.

Lloyдова ladjetesalnica. Z 15. t. m. je upraviteljstvo Lloydov otstavilo od dela 50 delalcev, večinoma kovačev, kotlarjev in nekoliko težakov.

Prvi veliki omnibus društva Tramvaj je odšel véčeraj ob pol 6. uri popoldne v Sežano.

še veliko več svote, nego so jih pri zboru podpisali. Novo osnovana posojilnica je v dobrih rokah, in gotovi smo, da bodo ta zavid ščasoma rešil uboze slova. kmeta iz rok nevestnih istrskih karnjelov.

Da ni bilo brez napitnic, to je lahko misliti; — posebno se je poudarjala lepa zveza mej Hrvatih in Slovenci v Istri in Trstu.

Ob 3 uri popoldne se je začel javni občini zbor polit. društva „Edinost“. Predsedoval je podpreds. profesor M. Mandič, zapisnik je vodil V. Dolenc, vlado je zastopal c. k. okrajni komisar iz Kopra, g. Lukeš.

Na to g. Ant. Križanec iz Zavelj nazočim natanko razloži, kako je ital. večina lansko leto v poreškem zboru postopala z slovenskimi poslanci ter opominja volilce, naj se ne dajo za nos voditi od plačanih ljudi, ampak naj volijo take ljudi, katere poznajo in z njimi enako trpe in čutijo.

Kmet Ant. Košanec iz Dekan je na to v navdušenem, izvrstnem govoru risal bedo istrskega kmeta. — G. I. Dolinar iz Trsta se je spominjal lanskih volitev, in izrazil svoje začudenje nad tem, da sploh naši ljudje dajo do sebe takim ljudem, o katerih so prepričani, da so njih sovražniki, in opominja volilce, naj letos te volkove v ovčje kože pošljejo, od kodar so prišli.

Za tem so se imenovali še nekateri poverjeniki društva Edinost in konečno se je g. podpredsednik lepo zahvalil za mnogobrojno vdeležitev, za marljivo razpravljanje in moško vedenje na važnem denašnjem zboru ter sklenol zbor s trikratnim „vivo“ na cesarja.

Lloydov kapitan Križanec je poklican v konferenco, ki se je 15. t. m. sešla v Parizu zastran sueškega prekopa.

Lloyдова ladjetesalnica. Z 15. t. m. je upraviteljstvo Lloydov otstavilo od dela 50 delalcev, večinoma kovačev, kotlarjev in nekoliko težakov.

Tržaške novosti. Poskus samomora. Mladi P., pomorski častnik merkantilne ladje, a sedaj brez posla, ustreliš se je iz revolverja v spodnji del života.

kega hotela „Garni“. Prepeljali so ga v bolnišnico in čeprav se je ranil hudo, utegne še ozdraveti. Ta P., je oni gospod, o katerem smo poročali, da je bil aretiran, ker je namerjaval prekorati železno ograjo javnega vrta pred namestništvom.

Tržaški namestnik je vrnol v četrtek vizito ruske korvete Strelok, katera ga je sprejela z gromovi topov.

Tržaški veliki trgovci bodo odslej imeli ob nedeljah in praznikih ves dan zaprte svoje zaloge in pisarne.

Časnikarji se uže pretepajo na ulicah. V Trstu sta dva časnika, ki prinašata same barbarije; eden je „Il Piccolo“, drugi „Il Piccolo Corriere“.

Policijsko. Policija je zaprla natakarkarja Vicencija S. ker je gospodarju odnesel 20 gl. potem kovača Jurja Z. ker je v nekej hiši razbil; prav tako klobučarja G. D. iz Poljan, ker je razbival v hiši svoje žene in jej pretil.

Zopet petarda. Iredenta ne miruje; ona se oglašja vsako toliko časa. V četrtek proti jutru se je razletela petarda v ulici „Malcanton“.

Izpred sodišča. Sodišče je obsodilo Gofreda Beilotti iz Ferrare, zadnji čas pisarja v Trstu, na 10 mesecev trde ječe in na izteranje iz naše države.

Nov vozni red južne železnice se uvede z 20. t. m. Oba brzovlaka z Dunaja v Trst (oni ki odide z Dunaja ob 6 pop. in drugi, kateri odide ob 10. zjutraj), bodo direktno zvezani z brzovlakci, ki gredo v Italijo.

Ljubljanski škof postane kakor se nam poroča iz dobrega vira, dvorni kaplan, dr. Kulavec na Dunaju.

V spomin Matiji Vrtovcu. Dne 8. junija, ali na sv. Trojice dan odkrije se v Št. Vidu nad Vipavo krasna spominska plošča slovenskega pisatelja vikarja Matije Vrtovcu po tem le dnevnem sporedu: 1. Zjutraj slovesna sv. maša.

Banka „Slavija“ sklenila je od 1. januarja do 31. m. 1893 novih zavarovanj za kapital 11.694.391 gl. 47 kr.

Denarni promet osrednje blagajnice znašal je gl. 1.499.315 20 kr. in od bančnih kapitalij bilo je v tem času vloženih 201.830 gold. 81 kr. v 32 založnicah in 576.141 gl. 43 kr. izposojenih na hipoteke.

Samoupravna društva za zavarovanje užitka in pokojnin postajajo če dalje bolj priljubljena. Pristopilo jim je namreč do konca marca t. l. 815 členov, ki so zavarovali užitkov in pokojnin ca 127.259 gl. 60 kr. in vpisali vlog 623.624 gl. 34 kr.

Von Pol zu Pol. Pod tem naslovom je nedavno začel izdajati v Trstu Avgust Brehmer nov nemški beletristični časnik, posvečen dušnemu življenju vseh narodov.

Veliki faliment v Ameriki so tudi vse evropske borse pretresli; bojazen je velika, da se bodo tudi v Londonu in Parizu čutili nasledki teh falimentov.

budi spoštovanje do drugojezičnih ljudstev, kar je zelo potrebno v sedanjem času, ko je še toliko opravičenosti in neopravičenega nasprotja mej narodnostmi. Zato z dobro vestjo priporočamo omenjeno delo, ki izhaja trikrat na mesec in velja 12 gl. za vse leto.

napravi jutri izlet u Boljuneec. Odhod točno ob 3 uri popoldne izpred telovadnice. Odbor »Sokola« je tudi preskrbel za svoje ude, da morejo dobiti društveno obleko na tedenske ali mesečne obroke po jako nizkej ceni.

izkaz. Darov za trak na zastavo goriškemu bralnemu in podpornemu društvu; darovale so še te le gospe in gospodine: A. Blejčić 3 gl. I. Bežič 1 gl. K. Paternost 3 gl. M. Wartbühler 3 gl. L. Stroser 1 gl. P. Kovač 1 gl. Fr. Žitko 1 gl. I. Klemenc 1 gl. M. Počkaj 1 gl. N. Truden 1 gl. M. Schmidt 1 gl. M. Avšič nabrala 1 gl. M. Bizjak 50 kr. M. Čop 50 kr. M. Hild 50 kr. Fr. Svoboda 50 kr. A. Klavs 50 kr. G. Komel 50 kr. A. Schwarz 50 kr. K. Prehtel 30 kr. M. Jazbec 30 kr. Fr. Slokar 20 kr. M. Zornik 20 kr. A. Marušič 30 kr. N. Šturin 50 kr. I. Jerič 10 kr. P. Nedlec 10 kr. A. Brezar 20 kr. Omeniti moramo, da je bil tiskovni pogrešek v prvem izkazu g. č. Vičič in ne Vičić.

Javna zahvala. Preblagorodni gospod Anton Klodič vitez Sabladski podaril je o priliki smrti svojega sina del. podpornemu društvu svoto 20 gl., za kateri dar mu izreka v imenu društva najtoplejšo zahvalo. Predsedništvo.

Javna zahvala. Podpisana rodbina se presrečno zahvaljuje mnogej gospodi, ki jej je dala mnogo dokazov sočutja o priliki smrti nepozabljivega sina, oziroma brata Antona ter njega posvetne ostanke tako mnogobrojno spremila k zadnjemu počitku.

Zalujoča rodbina Klodič-ova. TRST, 12. maja.

Zahvala. Vsem prijateljem in znancem, ki so dne 16. t. m. prišli od blizo in daleč skazat poslednjo čast predragej soprogi, oziroma materi in hčeri ANI BUNC rojenej LUXA izrekajo za odkritosrčno sočutje, prekrasne vence i. t. d. srčno zahvalo družini Bunc in Luxa. Prosek 16. majnika 1884.

Tržno poročilo. Kava. — Ugodna poročila iz inost ranskega upl. do na vedno višje cene. Prodalo se je 2000 vreč Rio po gl. 53 do gl. 67. — 2000 vreč Santos po gl. 58 do gl. 65. — 2000 vreč Java po gl. 66 do gl. 70. — Portoricco velja gl. 87 do gl. 101. — Cotton plant, gl. 88 do gl. 130. — Slađkor — prasha je živahnješa, cene trinejše in višje s tendenco, da še poskođijo. Prodalo se je te dni 8000 vreč po gl. 24 do gl. 27 1/2. — Sadje. — Pomeranč, limoni gl. 3 do gl. 7. — mandlji gl. 80 do gl. 85. — fige v venci gl. 11 do gl. 12. — opaša gl. 12 do gl. 14. — cvebe klemé gl. 11 do gl. 21. — Sultanina gl. 13 do gl. 35. — Olive — cene trdne, a nespremenjene; namizno gl. 70 do gl. 88. — jedilno gl. 43 do gl. 48. — Petrolje — uže več časa na gl. 9 1/2, ceno trdna, tendenca za višo ceno. — Domači pridelki. — Fižol gl. 7 do gl. 12 1/2, musto gl. 86 do gl. 96. — Žito. — Ruska pšenica gl. 9 1/2 do gl. 9 1/2, koroza gl. 6.30 do gl. 6.70. — Les — cene trdne, a nespremenjene. — Seno — še vedno od 90 soldov do gl. 1.25.

Borsno poročilo. Veliki falimenti v Ameriki so tudi vse evropske borse pretresli; bojazen je velika, da se bodo tudi v Londonu in Parizu čutili nasledki teh falimentov. Pri vsem tem pa so kurzi državnih papirjev ostali nespremenjeni in visoki. Dunajska Borsna dne 16. maja. Enotni drž. d. d. v bankovcih 80 gl. 63 kr. Enotni drž. dolg v srebru 81 » 25 » Zlata renta 101 » 65 » 5% avst. renta 96 » — » Delnice narodne banke . . . 856 » — » Kreditne delnice 317 » — » London 10 lir sterlin 121 » 90 » Napoleon 9 » 67 » C. kr. cekini 5 » 73 » 100 državnih mark 59 » 60 »

